

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	5.Kf.700.131/2024/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor)
Az alperes:	Pest Vármegyei Rendőr-főkapitányság (1139 Budapest, Teve utca 4-6.)
Az alperes képviselője:	dr. Pintér Gábor kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (18. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 24.K.700.015/2023/17. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 23.000 (huszonháromezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. október 1. napjától 2022. szeptember 30. napjáig tartó időszakban a helységlí Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. Az alperes a rendőrkapitányság illetékességi területén a felperes működési körzetét (település) is magába foglaló körzeti megbízotti csoport működési körzetet alakított ki. A felperes a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a fenti körzeti megbízotti működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb (TIK küldési, átkísérési, COVID ellenőrzési, rendezvénybiztosítási) feladatokat, amelyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője határozatszáml. számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes – az eljárás során leszállított – keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2019. október 1. és 2022. szeptember 30. közötti időszakra – 2020. szeptember, valamint 2022. május július hónapok kivételével, összesen 32 többletfeladat-ellátással érintett hónapra – bruttó 927.600 forint megbízási díj és annak késedelmi kamatai megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ban határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjait, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 927.600 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletét – a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 3.d), 15., 20-22., 24-25., 37. és 72.c) pontjaira, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás 4.-5., 10. és 60-61. pontjaira figyelemmel – a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira és (5) bekezdésére, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. számú mellékletére alapította. Alaptalannak ítélte az alperes keresetével visszautasítására, illetve per megszüntetésére vonatkozó indítványát azon az alapon, hogy a felperes szolgálati panaszában – szemben a keresetben előadottakkal – nem szerepeltek a járőrparancsnoki, előállítási és elővezetési feladatok. A felperes a szolgálati panaszban is a körzeti megbízotti beosztásába nem tartozó, a működési körzetén kívül ellátott, csupán példálózó jelleggel konkretizált feladatok elvégzését sérelmezte; kérelme jogalapját mindkét esetben a saját működési körzetén kívüli feladatellátás képezte. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a szolgálati panasz az alperes által megjelölt feladatokra – mint egyéb szolgálati feladatokra – értelemszerűen kiterjedt.

[4] Ítéletének indokolásában – az irányadó bírói gyakorlatra is utalva – kiemelte, hogy a KMB szabályzat kógens módon határozza meg az ellátandó feladatok körét, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Rögzítette, hogy a körzeti megbízotti és a járőr

feladatok ellátása egymástól elválik, melyekre eltérő jogi normák vonatkoznak; e beosztások tehát egymástól elkülönülnek, még akkor is, ha egyes részfeladatok tekintetében átfedés tapasztalható. Rámutatott, hogy a járőrszolgálat ellátását a KMB szabályzat 24. pontja nem teszi a körzeti megbízott feladatává. Bár a felperes a munkáltató utasítása alapján esetenként köteles volt ellátni a beosztása szerinti tevékenységéhez nem tartozó járőrszolgálati és a KMB szabályzatban tiltóként megjelenő átkísérési feladatokat is, ugyanakkor e feladatok tartós ellátása nem maradhatott ellentételezés nélkül. A lefolytatott okirati- és tanúbizonyítás alapján megállapította, hogy a felperes rendszeresen ellátott működési és csoport működési körzetén kívül is járőr beosztásba tartozó feladatokat; rendszeresen teljesített TIK küldéseket, átkísérési, elővezetési és rendezvénybiztosítással kapcsolatos intézkedési feladatokat, működési körzetét folyamatosan elhagyva. Rögzítette, hogy a körzeti megbízott felperest a KMB szabályzat 21. pont c) és d) alpontjaiban foglaltakkal szemben nemcsak eseti jelleggel, a d) alpont vonatkozásában késedelmet nem tűrő esetekben, hanem rendszeresen, gyakorlatilag járőrfeladatok ellátása céljából, munkaideje jelentős részében elvonták a TIK küldések során a működési körzetéből. Utóbbi tekintetében – figyelemmel a KMB szabályzat 3.d), 15. és 72.c) pontjaiban foglaltakra – alaptalannak ítélte azt az alperesi védekezést, mely szerint a felperes működési körzete a KMB csoport működési körzetére bővült. Megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, melyekért részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. A rendőrkapitányságon rendszeresített járőr, járőrvezetői, járőrparancsnoki státuszok nagyrésze betöltetlen volt, így a meglévő járőrállománnyal a járőrszolgálati feladatokat nem lehetett ellátni, ezért a felperes igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is megalapozottnak találta. A megbízási díj mértékét a kereseti kérelemmel egyezően a rendvédelmi illetményalap 75 %-ban határozta meg, figyelemmel arra, hogy a peresített időszakban a felperes folyamatosan, munkaideje jelentős részében a saját beosztásához nem tartozó feladatokat látott el, többletfeladatként.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésében az alperes az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elsődlegesen a per – járőrparancsnoki, előállítási és elővezetési feladatok tekintetében történő – megszüntetését, egyebekben a kereset elutasítását, másodlagosan - az elsőfokú ítélet részben történő megváltoztatásával - a felperes részére megítélt megbízási díj 50%-os mértékben történő megállapítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást több ponton iratellenesen állapította meg, továbbá helytelen következtetéseket vont le, a jogszabályokat tévesen alkalmazta. Az elsőfokú ítélet sérti a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseit, a KMB Szabályzat 21., 37., 62., 87. pontjait és 2. számú mellékletét, az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) rendelkezéseit, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 33. §-t és 34. §-t, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 67. §-t és 70. §-t, és a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletének 3. pontját; továbbá az elsőfokú bíróság ítélete a Kúria Kpkf.40.586/2021/7. számú határozatától – annak [25] és [27] bekezdéseitől – jogkérdésben eltér.

[6] Sérelmezte az elsőfokú ítélet [32], [35] és [40] bekezdéseiben megállapított tényállást. Előadta, hogy a felperes nem csatolt járőr útírányterveket, csupán körzeti megbízotti körzetleírásokat, ebből pedig tévesen következtetett arra az elsőfokú bíróság, hogy a TIK küldések végrehajtása járőri feladat. Vitatta, hogy tanul tanúvallomása szerint megállapítható lenne a felperes elővezetési feladatokban való részvétele; végül utalt rá, hogy a pertárgyi időszak helyesen 2019. október 1. napjával kezdődik.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletének a felperes által ellátott járőrszolgálattal és a TIK küldésekkel kapcsolatos megállapításaira vonatkozóan nem vitatta, hogy a körzeti megbízott és a járőr eltérő beosztások, ugyanakkor előadta, hogy a TIK küldések (tehát a TIK irányítása, utasítása) alapján szükségessé váló rendőri feladatokat – külön megbízási díj nélkül, a közterületi jelenlétre vonatkozó előírások alapján és beosztásából fakadóan – a körzeti megbízott is köteles ellátni, mivel azok végrehajtása nem kizárólag a járőrök feladata. E körben a TIK utasítás 24. és 46/A. pontjaira hivatkozott. Vitatta az elsőfokú ítélet KMB szabályzat 21. pont d) alpontjával kapcsolatos megállapításait is. Álláspontja szerint a TIK küldések csatolt leírása és tanú2 tanúvallomása alapján a TIK küldések jelentős része esetén fennállhatott különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés szükségessége; arra nézve pedig, hogy hol húzódik az eseti jelleg és a rendszeresség határa, az elsőfokú ítélet nem tartalmaz támpontot. A TIK küldésre történő reagálás önmagában nem járőrfeladat, arra és a közterületi feladatok ellátására a felperes működési körzetében beosztása alapján, azon kívül a KMB szabályzat 21.d) pontja alapján volt jogosult; e körben az eseti jelleg megtartását havi szintű bontásban részletezte. A KMB szabályzat 21.c) pontja szerinti, a különleges jogrend (veszélyhelyzet) idején történt elvonás tényét nem vitatta, azonban hangsúlyozta e körben is annak eseti jellegét.

[8] Vitatta az elsőfokú ítélet indokolásának [36] és [45] bekezdéseit és előadta, hogy az állománytáblázatban foglalt adatok a per eldöntése szempontjából nem relevánsak; a felperes által hivatkozott járőri létszámhiányból ugyanis nem következik, hogy az adott területen körzeti megbízottnak kell eljárnia, s hogy konkrétan a felperesnek kellett a betöltetlen járőri pozíciót helyettesítenie.

[9] Az Rtv. 33-34.§-ra, a Szolgálati Szabályzat 67. §-ra és 70. §-ra, a KMB Szabályzat 37., 62., 87. pontjára és 2. számú mellékletére hivatkozva vitatta, hogy felperes a járőrparancsnoki, előállítási és elővezetési feladatok tekintetében szolgálati panasszal élt, ez alapján a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja és 48. § (1) bekezdés e) pontja szerint anélkül indított pert, hogy a vitatott tevékenységgel szemben jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslatot kimerítette volna, ezért e feladatokkal kapcsolatos kereseti igény tekintetében az eljárás megszüntetésének lett volna helye. A járőrparancsnoki tevékenységgel kapcsolatban hivatkozott a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletének 3. pontjára, melyben nemcsak a járőr és járőrvezető, de a járőrparancsnok is külön szolgálati beosztásként szerepel. Ekként a szolgálati panaszban a járőrtevékenység megjelölés külön nevesítés hiányában nem foglalhatta magában a jogszabály alapján külön szolgálati beosztásnak minősülő járőrparancsnoki feladatokat. Mivel a felperes a járőrparancsnoki feladatok ellátására a szolgálati panaszban nem hivatkozott, így e feladatokkal kapcsolatos kereseti igény tekintetében is az eljárás megszüntetésének lett volna helye; e körben az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy a Kúria Kpkf.40.586/2021/7. számú határozatától jogkérdésben miért tért el.

[10] Kifejtette, hogy a körzeti megbízotti csoport kialakításával a felperes működési körzete a csoport működési körzetére bővült; e körben hivatkozott a 6/2019. (IV. 3.) Pest MRFK Intézkedés 5. pontjára is, így a csoport területén ellátott feladatok megbízási díjra való jogosultságot nem alapoznak meg.

[11] Másodlagos fellebbezési kérelme körében előadta, álláspontja szerint az ellátott tevékenységek jellegére és gyakoriságára tekintettel a megbízási díj 75%-os mértékére vonatkozó elsőfokú ítéleti megállapítások alaptalanok.

[12] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy alperes fellebbezésében tévesen és okszerűtlenül hivatkozott az eljárás megszüntetésére, tekintettel arra, hogy a szolgálati panasz és a kereset tárgya megegyezett; a megbízási díj iránti igény a körzeti megbízotti működési körzeten kívüli feladatokon alapul. Utalt rá, hogy a fellebbezésből nem derül ki, mely jogszabályok megsértésére hivatkozik a ténymegállapításokkal kapcsolatban, továbbá az összecszerűséggel kapcsolatos előadásokat az alperes jogszabályi hivatkozások nélkül tette meg. Vitatta, hogy a TIK küldések teljesítése a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladat lenne; e körben hangsúlyozta azok rendszerességét és a felperesi működési körzeten kívüli érintettségét is. Kiemelte, hogy az alperes működési körzete nem esett egybe a csoport működési körzetével, ez utóbbira pedig a felperesi körzeteleírások nem tartalmaznak utalást. Hivatkozott a rendőrkapitányság járőrlétszámának alacsony voltára, továbbá az irányadó bírói gyakorlatra. Vitatta az eseti jellegre és a különleges jogrendre vonatkozó alperesi előadást.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[13] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[14] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A felülvizsgálat felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott a Hszt. 71. § (2)-(4) és (6) bekezdései, továbbá az Rtv. 33-34. §-ok és a 30/2015. BM rendelet 2. melléklet 3. pontjának megsértésére is, azonban ezzel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, a KMB szabályzat és a TIK utasítás egyes rendelkezéseinek (vagy egészének) helytelen értelmezésére történő hivatkozás önmagában fellebbezésre nem ad alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés]. Nem vehette figyelembe továbbá a másodfokú bíróság az elsőfokú peres eljárásban tett alperesi előadást sem, mivel a fellebbezési eljárás rendeltetése és célja nem az elsőfokú bírósági eljárás újbóli lefolytatása, megismétlése. A Kp. 100. § (2) bekezdésénél fogva a félnek a fellebbezési kérelmében azt kell alátámasztania, hogy az elsőfokú ítélet miért jogszabálysértő, vagy mennyiben tér el a Kúria közzétett határozatától. Nem vezethet eredményre az, ha ehelyett az elsőfokú bíróság előtt előadott jogi álláspontjának fenntartására hivatkozik. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság az alábbiak szerint értett egyet.

[15] Az ítéltábla az alperes eljárási jogszabálysértésre alapított kifogását nem találta megalapozottnak, mivel az alperes által hivatkozott Kpkf.40.586/2021/7. számú végzés jelen perben precedens értékű hivatkozásként – az ügyazonosság bírói gyakorlatban (pl. Jpe.II.60.008/2022/8.) kialakított kritériumaira tekintettel – nem volt elfogadható. A hivatkozott végzésében a Kúria a jelen per tárgyától teljesen eltérő tényállás alapján, más jogkérdésben döntött. Az eldöntendő jogkérdést a hivatkozott perben az jelentette, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 38. § (1) bekezdésében meghatározott keresetfajták tekintetében a kereseti kérelmet megfelelő eljárásrendben bírálta-e el. E körben állapította meg a Kúria, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet annak ellenére tévesen, a Kp. 38. § (1) bekezdés f) pontja szerinti megállapítási keresetként bírálta el, hogy a felperes szolgálati panasza nem erre irányult. Jelen ügyben a felperes szolgálati panaszát a beosztásához nem tartozó feladatok ellátása miatti megbízási díjigénye képezte. Ennek alátámasztására jelölt meg olyan tevékenységeket, melyek a kérelmét megalapozzák. Nincs akadálya annak, hogy ugyanazon kérelem keresettel való érvényesítése során a felperes az érveit további hivatkozásokkal vagy bizonyítékokkal alátámassza. Nem teszi az elsőfokú bíróság ítéletét jogszabálysértővé, ha a felperes – az egyébként szolgálati panaszában is egyezően előadott kérelmét – a jogi megalapozottság körében egyéb tevékenységek megjelölésével is megerősíti. Ezen körben a bíróság érdemi vizsgálatot lefolytathat, és az így megállapított tényállásra jogszerűen alapíthatja döntését.

[16] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes fellebbezésében helytállóan sérelmezte az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás azon megállapításának megalapozatlanságát, miszerint az alperes a felperes szolgálatteljesítési helyén rendszeresített járőrstátuszok peresített időszakban kimutatható alacsonyabb száma miatt a felmerülő járőri munkát nem tudta ellátni. A Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkörök legfeljebb annak vizsgálatát tették lehetővé, hogy a rendőrkapitányságon a perbeli időszakban hány járőri és járőrvezetői státusz volt rendszeresítve, illetve betöltve, s hogy ehhez képest voltak-e ilyen státuszok időszakosan nagyobb számban megüresedve vagy betöltetlenül. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság a megbízási díj jogalapját a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján is megállapította, így az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkört nem kellő mélységben vizsgálta, és ezért e körben téves következtetésre jutott, nem hatott ki az ügy érdemére.

[17] Az alperes hivatkozott irattalenes megállapításra, részben vitatta a megállapított tényállást. E körben alappal mutatott rá az elsőfokú ítélet indokolása [32] bekezdésének útíránytervekkel, [35] bekezdésének az elővezetési feladatokkal és [40] bekezdésének a peresített időszak kezdő időpontjával kapcsolatos téves megállapításaira, mindezek azonban az ügy érdemére nem hatottak ki. A peresített időszak kezdete a per adataiból egyértelműen megállapíthatóan 2019. október 1. napja, amely az elsőfokú ítélet rendelkező részéből is kétségtávolan kitűnik, s amely egyezik a kereseti kérelemben foglaltakkal. Bár a felperes útírányterveket nem csatolt – így az elsőfokú ítélet erre vonatkozó megállapítását a másodfokú bíróság mellőzte –, ám magukkal az útíránytervekkel kapcsolatos, a Járőrszabályzat 61. pontjára alapított (egyébként nem ténykérdésnek, hanem jogkérdésnek minősülő [Jpe.I.60.018/2021/10.]) következtetés helytálló. tanúl elővezetési feladatokról valóban nem tett említést – így az elsőfokú ítélet erre vonatkozó megállapítását a másodfokú

bíróság ugyancsak mellőzte –, más többletfeladat-ellátást azonban az elsőfokú bíróság helytálló megállapítása szerint alátámasztott a nyilatkozata; az pedig nem az eljárási szabályszegések vizsgálatára tartozó kérdés, hogy a TIK utasítására végrehajtott járőri és egyéb feladatellátás értékelhető-e a megbízási díjat megalapozó többletfeladatként. Mindez azt jelenti, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (2) bekezdése körében értékelhető, az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértést nem követett el.

[18] Mindezek alapján a felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[19] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[20] Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). Helyesen utalt az elsőfokú ítélet az e körben következőes bírói gyakorlatra (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.), amely szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[21] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívák, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további

tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[22] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[23] A felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt felperesi okiratok (kimutatások, jelentések) és az eljárás során beszerzett tanúvallomás (tanú peranyag részévé tett vallomása) alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. Az elsőfokú bíróság továbbá ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a – beosztásába nem tartozó – járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő jelleggel, rendszeresen végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB szabályzat alperes által hivatkozott pontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok. A felperest a peresített időszakban havonta nagy számban, rendszeresen – tehát nem eseti jelleggel – osztották be a körzeti megbízotti és csoport működési körzeten kívül járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 21. pont c) és d) alpontjaira arra vonatkozóan, hogy a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A 21.d) pont vonatkozásában az alperes a fellebbezésében előadott azon állítását, miszerint a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások pedig a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[24] A kereseti igény jogalapját tekintve nincs jelentősége az elsőfokú bíróság azon álláspontjának, hogy a felperes működési körzetének településl települést, és nem a körzeti megbízotti csoport körzetet tekintette, mivel – az alperes által nem megdöntött tényállás szerint – a felperes rendszeresen ellátott a körzeti megbízotti csoport működési körzeten kívül is járőri feladatokat. Az ugyanis, hogy az ellátott többletfeladatok mennyisége miként alakul, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak a mértéke megítélésénél vehető figyelembe. A csoportkörzetekkel összefüggésben a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a körzeti megbízotti csoport a rendőri feladatok összehangolása, a szolgálat ellátásának hatékonysága érdekében egyrészt a vezetés-szolgálatsszervezés [KMB szabályzat 3. pont b) alpont], másrészt távollét esetén – a KMB szabályzat 2. pont b) alpontja szerinti – körzeti megbízotti feladatot képező folyamatos rendőri jelenlét biztosítása (KMB szabályzat 15. és 27. pont) együttes céljából hozható létre. A Hszt. preambulumban is rögzített alkotmányos

követelményhez igazodó folyamatos szolgálatellátás biztosítása miatt – a munkaköri leírásban meghatározott illetékességi szabályokra is figyelemmel – különös jelentősége van a körzeti megbízotti működési körzeten kívül, de körzeti megbízotti csoport körzetben ellátott feladatok egyenként történő vizsgálatának. Ezen esetekben az ellátott szolgálati feladat beosztáshoz tartozónak (KMB szabályzatban rögzített feladat) vagy többletfeladatnak (KMB szabályzattól eltérő vagy tiltott feladat) minősítése nem dönthető el pusztán a feladatellátás helye alapján. Erre a KMB szabályzat 2. pont bevezető mondatrésze és 72. pont c) alpontja sem ad alapot.

[25] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[26] Az alperesi vitatásra figyelemmel a másodfokú bíróság vizsgálta az elsőfokú mérlegelési tevékenység jogszerűségét. Mivel az alperes nem állapította meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 forint/hó) 75%-ban történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; valamennyi szempont összességében értékelésével figyelembe vette az ellátott feladatok rendszerességét, visszatérő jellegét; és azt, hogy a rendszeresen végzett egyéb tevékenysége miatt a felperes körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak. Mindezekre tekintettel alappal állapította meg, hogy a rendvédelmi illetményalap 50-200%-ig terjedő keretek között a 75%-os mértékre irányuló kereseti igény a többletfeladatok gyakoriságára, jellegére tekintettel nem tekinthető eltúlzottnak, ezért az alperes a mérlegelés során figyelembe vett tények fennállását, a mérlegelés okszerűségét sikerrel cáfolni nem tudta, így az összegszerűség körében tévesen hivatkozott a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdésének sérelmére.

[27] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[28] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez – a felszámított munkadíjakhoz képest alacsonyabb összeggel – igazodó, és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[29] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdés és

46. § (1) bekezdés alapján meghatározott (74.208 forint összegű) fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[30] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. szeptember 26.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Bicskei Ildikó s.k.	dr. Rác Krisztina s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró